

Ey Diyarbekir Diyarbekir 19

– sadeceo · 29 Haziran 2021

Ey Diyarbekir Diyarbekir!

Sende yaşamak, sende ölmek, benim için en büyük sevinç ve neşe kaynağıdır.
Peygamberlerinle, Nebilerinle, Sahabelerinle komşu olmak, en ali yaşam bağıdır.
Üzerine yazılmış, şarkı ve türküleri dinleyerek, tam makamında söylemek ise,
Sadece ve sadece canı gönülden sana sevdalı olanların harcıdır.

Sanat şaheseri on gözlü köprüden, kırklar dağının düzünü seyretmek, ayrıcalıktır.
Sende yaşayıp, sana hainlik edenler ise zalim oğlu zalim kancık oğlu kancıktır.
Kim, lezzet abidesi aşını ekmeğini yemiş ve hamravat suyundan kana kana içmişse,
Adın konuşulduğunda, seni mert ve babayiğitler gibi savunmamışsa, kanı bozuktur.

Ey Diyarbekir Diyarbekir!

Dünya mirası hevsel bahçelerinde, tavşan kanı ikindi çayını yudumlarken, kalmaz bedende yorgunluk
Birbirlerine namuslarını teslim eden komşular arasında, olmazdı hiç bir an kırkınlık ile dargınlık.
Fakirlik yoksulluk vardı ama herkes karınca kararınca kıt kanaat helal geçinirdi,
İnce uzun tertemiz sokaklara, yağmur yerine sağnak sağnak yağardı sanki huzur ve mutluluk.

Dünyanın beşinci mabedi camii Kebirde, her vaktin namazında vardır birden fazla veli.
Yüzde yüz Diyarbekir'in velisi olan Alişan a insanların çoğu bilmeden derdi deli.
Yazın kavurucu sıcaklarında, gözümüze uyku girmezdi, boncuk boncuk terlerdik.
Ancak ve ancak uyurduk, yorgunluğumuz giderdi, esince seherde sepserin meltem yeli.

Ey Diyarbekir Diyarbekir!

Gölgesi gür asırlık çınar ağaçlarının altında, güle oynaya kardeşçe, şen şakrak eğlenirdik.
Komşularımızın mutluluğuyla mutlu olur, üzüntüleriyle de üzüldükçe üzüldük.
Ayrımız gayrımız yoktu asla. Ana, baba, bacı, kardeş, teyze, hala, dayı, amca iç içe aynı evlerde,
Canı gönülden seve seve, yardımlaşarak namus ve şerefimizle kemlik nedir bilmeden yaşardık.

Ey Diyarbekir Diyarbekir!

Çocukluğumu, gençliğimi özlemiyorum dersem, vallahi haddinden fazla yalan söylemiş olurum.
Gerçek bir Diyarbekir'liye kötü bir laf söylendiğinde, kavgayı sevmediğim halde, belki onu vururum.
Misafirini evinin en üst köşesinde ağırlar, yoksa dahi bulur getirir, en leziz aşlarla karnını doyurur,
Diyarbekir'li candır, canandır sevdadır ve kavurucu sıcaklarda Diyarbekir'li hararet giden buz gibi sudur.

Ey Diyarbekir Diyarbekir!

Karacadağ eteklerinde, kıldan yapılan çatırlarda, yaşamanın keyfi bir başkadır anlatılamaz.
Şerefi, namusu, vicdan ve merhameti olan, seni hiçbir yerde kötüleyemez.
Helal süt ile emzirilmiş, fikri güzel, gönlü güzellerin nazarında, sen yalancı cennetsin.
Yâd ellerde her akla geldiğinde, mert ve delikanlılığın, namus abideliğın anlatılmakla bitirilemez.

Ey Diyarbekir Diyarbekir!

Adları tarih sayfalarına, altın harflerle yazılmış, onlarca şair, onlarca yazar doğmuş ve yaşamıştır.
Sen, seni içten sevenlerinin hiçbir zaman, sevda pınarları şarıl şarıl akarken, bendini aşmamıştır.
Her metre karende, buram buram medeniyetlere beşiklik etmiş insana huzur veren, kokun vardır
Senden ayrı yaşadığımda, gözlerim dolar, sana sevdalı gönlümü sıkıntı kaplar, daraldıkça daralır.

Ey Diyarbekir Diyarbekir!

Urfa kapısından, Mardin kapısından, Dağ kapısından, her gelip geçtiğimde bahtiyar olurum.
Kalmaz gönlümde gam ve kasvet, keder ve çile en ala neşe ve mutluluklarla, doldukça dolarım.
Sen olmazsan olmaz, sensiz yaşamak zül olur bana, fırakında derinden nefes alıp veremem,
Sen, sana sırlı sıklam sevdalı gönlümün ziyası, sen hayata bağlılığım ve en mutlu yarınlarımsın

Ey Diyarbekir Diyarbekir!

Sen, otuz altı yıllık eşime olan sadakatim, helal lokmalarla çocuklarımsın karınlarını doyurduğum
taamlarsın.
Yorulmak nedir bilmeden, gönül asumanımda uçan, özgürlük simgesi bembeyaz güvercinlersin.
Üç tarafı denizlerle kaplı bu yalancı cennet ülkemin, kıyamete kadar dalgalandıkça dalgalanan,
ve al kırmızı rengini, şehitlerimizin kanından alan, ay yıldızlı bayrağısın.

29/Haziran/2021